

turligt dækket ved en forøget Alkoholbestatning, og jeg har allerede udtalt mig om, at jeg kunde tænke mig denne forøgede Bestatning sat en Del lavere end paa det Lovforslag, som jeg har fremsat her i det høje Ting. Jeg kan ikke undlade at henpege paa, at ogsaa det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgfreds (Scharling) har henholdt sig til Toldkommissionens af mig nys nævnte Betragtning om, at et Beløb af noget over 1 Million vilde kunde forblive ukompenseret. Naar jeg er gaaet højere, har jeg nu gjort Rede for, hvorfor det er slet, og jeg haaber, at den Betragtning, jeg har gjort gældende, vil kunne kaldes fyldestgørende. Jeg er dog ikke blind for, at Toldopgangen i de kommende Aar ikke kan ventes at ville blive saa overordentlig stor, som den har været, naar vi nu saa en ny Toldlov; thi enkelte af de vigtigste Finanspositioner ere jo blevne udtømte helt til Bunden, og altsaa Fremvæksten affaaeren. I saa Henseende skal jeg blot nævne Kul. Hvis man der kunde have nøjedes med at fastholde om end blot en ganske lille Told, havde der derigennem været en Mulighed for Stigning i Fremtiden, uden at det vilde kunne siges at virke trykkende paa Konsumenterne, og saaledes er der adskillige andre Sager, der ligeledes ere helt forsbundne. Jeg behøver kun at nævne Stensalt, idet jeg dog er fuldtid enig i, at man her helt har udslettet Tolden. Jeg skal endnu kun tilføje, at Toldloven forhaabentlig snart vil blive færdig her fra det høje Folketing og da vil blive sendt over til Landstinget. Jeg har allerede ved de Bemærkninger, hvormed jeg indledede i Dag, udtalt, at der var forskellige Momenter, der nu foreligge, som efter min Overbevisning vil gøre Folketingsforslaget mere acceptabelt end tidligere. Efter min Overbevisning vil Toldlovsforslaget herfra komme til at foreligge i en Skikkelse, der maa betegnes som en saa betydelig Fremgang, at der aldrig tidligere fra Folketinget er kommet et Toldlovsforslag, om hvilket man med et mere berettiget Haab kunde vente, at det vil finde en god Modtagelse i det andet Ting. For saa vidt det maatte blive mig, der kommer til at forsvare og videre fremme dette Toldlovsforslag, vil det altsaa være mig magtpaaliggende i det andet Ting at pege paa de Fremskridt, jeg nu har fremhævet, med det Haab for Dje, at der ved fortsatte Forhandlinger vil kunne bringes en Toldreform til Veje, der maatte siges at tilfredsstille Folket i sin Almindelighed, og som med Rette maatte kunne betegnes som et vigtigt Fremskridt. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa andre Punkter af politisk Betydning, som det ellers kunde være fristende at dvæle

ved, men jeg vil kun udtale, at jeg fastholder alle de Stattelovforslag, som jeg har været med til at fremsætte, og for hvilke jeg har talt her i Tinget, som saa overordentlig vigtige og jeg vil tilføje dyrebare for Udviklingen her i Landet, at jeg ikke kan andet end nu som før ønske, at de maa nyde Fremme.

Leth-Gespensjen: Da denne Sag sidst var til Behandling her i Tinget, fik jeg jo Skyld for, at jeg skulde have været saadan særlig hensynsløs over for Kommissionen og da specielt Mindretallet. Jeg tror nu ikke, at Hensynsløsheden bestod i andet end en vis Nervøsitet hos de Herrer, i alt Fald var den ikke fremkommen med Vilje fra min Side. Men denne Gang vil jeg i alt Fald asurere mig imod at blive forstaaet paa denne Maade ved lige straks at takke det tidligere Mindretal i Kommissionen, som nu er blevet Flertal, for det Arbejde, det har udført i Udvalget. Jeg vil sige, at jeg for mit Vedkommende har saa absolut Grund til at være tilfreds, idet man jo i meget væsentlig Grad har imødetkommet den Kritik, jeg tillod mig at fremsætte mod Forslaget ved første Behandling. Jeg finder Anledning til at takke Flertallet derfor, det er jo ogsaa noget en, om jeg saa maa sige, Opvejning til mig for de Klø, jeg har faaet ved forskellige Lejligheder i Anledning af mine Udtalelser ved 1ste Behandling. Den, jeg imidlertid særlig vil takke for dette Resultat, og den, Takken mest tilkommer, tror jeg er den højtærede Finansminister. I det hele taget vare de Udtalelser, han kom frem med for et Øjeblik siden, af en saadan Natur, at de sikkert varde godt for et godt Resultat af fortsatte Forhandlinger. Og jeg vil da navnlig takke den højtærede Finansminister for hans velvillige Udtalelser over for Landbruget. Der var absolut noget sundt i at høre dem i Modsetning til de mange Talemaader, man hører om Landbrugets Stilling, i Modsetning til de Principper, som de saakaldte Agrarer ellers hævde. Jeg kan altsaa, som sagt, i sin Helhed takke Udvalget, fordi det har imødetkommet mine Ønsker i meget høj Grad. Ved første Behandling blev jeg fejlagtig opfattet af nogle som speciel Frihandelsmand og af andre som speciel Beskyttelsesmand. Imidlertid var jeg ingen af Delene. Jeg udtalte mig den Gang fra et rent Landbostandpunkt, og saaledes ønsker jeg at udtale mig igen. Jeg mener, at vi Landboere med Hensyn til Toldspørgsmaalet have været saa absolut forurettede over for andre Samfundsklasser. Alle andre have haft Lov til at beskaffe os efter en stor